

ใบงานที่ ๖ เรื่อง ฝึกล้อความ
หน่วยเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง อ่านอย่างมีวิจารณญาณ
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง การเขียนย่อความ
รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๖๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วเขียนย่อความตามรูปแบบ

วิ่งเปี้ยว

วิ่งเปี้ยวเป็นการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยอย่างหนึ่งที่เด็กๆ นิยมเล่นกันมายาวนาน เป็นการละเล่นที่ต้องใช้กำลังความแข็งแรงของร่างกายในการวิ่งให้เร็วที่สุด วิธีเล่นง่ายและไม่ต้องมีอุปกรณ์อะไรมีเพียงผ้าผืนเล็กๆ ๒ ผืนเท่านั้น มีวิธีการเล่น ดังนี้ จำนวนผู้เล่นไม่จำกัด โดยแบ่งผู้เล่นออกเป็น ๒ ฝ่ายๆ ละเท่าๆ กันอาจมีผู้เล่นประมาณ ๕ – ๑๐ คน ไม่ควรมากหรือน้อยไปกว่านี้ เพราะจะทำให้ไม่สนุกเท่าที่ควร โดยเตรียมกรวยหรือปักหลัก ๒ ข้างหรือใช้คนนั่งเป็นหลัก ข้างละหลัก ระยะห่างประมาณ ๘ – ๑๐ เมตร มีกรรมการตัดสิน ๑ คน เริ่มต้นพร้อมกันทั้งสองข้างยืนต่อแถวกัน ที่กรวยหรือหลักของฝ่ายตนเอง ต้องวิ่งอ้อมหลักให้ทันกัน ให้คนแรกมือถือผ้าคนละผืน เมื่อถึงฝ่ายของตนก็ส่งผ้าให้คนต่อไป เป็นเช่นนี้จนวิ่งทันกัน ฝ่ายใดทันต้องใช้ผ้าที่ถืออยู่ตีอีกฝ่ายหนึ่ง ถือว่าฝ่ายนั้นชนะ ข้อห้ามในระหว่างเล่น คือ ห้ามทำผ้าตกพื้นหากทำตกต้องวิ่งกลับไปเก็บผ้าแล้วจึงวิ่งต่อไป ห้ามวิ่งขวางฝ่ายตรงข้าม ห้ามจงใจเตะกรวยหรือหลักของฝ่ายตรงข้าม

ที่มา : ศิลปะชาวบ้าน ของ วิบูลย์ ลี้สุวรรณ หน้า ๔๓

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....